

faa hele Arbejdsløshedsfonden afskaffet, hvis man endelig vil afskaffe den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp.

I det hele taget maa jeg sige, at jeg ikke deler den Anskuelse, at Arbejdsgiverne skulde have et særligt Medansvar for Arbejdsløsheden og som Følge deraf en særlig Forpligtelse til at bidrage til at mildne dens Følger. Det er aldrig i en Arbejdsgivers Interesse, at hans Virksomhed staar stille; hvis det sker, er det mod hans Villie og mod hans Interesse, det er kun den bitre Nød, som fremtvinger en Standsning af hans Virksomhed. Hvem der i Øjeblikket har et Medansvar, ja, maaske Hovedansvaret for den store Arbejdsløshed, der hænger vort Samfund, skal jeg hensynsfuldt lade ligge.

Arbejdsløshedsfondens fortsatte Opretholdelse er os altsaa ganske uforstaaelig. Det Rudiment, der bliver tilbage, er unyttigt — jeg indrømmer, det kan give Anledning til Ordfyrværkeri, men Realitet er der ikke bag Fondens.

Imidlertid er der jo Spørgsmaalet om, hvorvidt den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse overhovedet lige med eet Slag kan afskaffes, og om de Følger, et saadant Skridt vilde have for andre Samfundsorganer, ikke vilde opveje, ja, maaske endog overstige de økonomiske Gevinster, som Stat og Kommune efter Lovforslaget tænkes at ville faa. Hvis den ekstraordinære Arbejdsløshed lod sig afskaffe ved en Lovbestemmelse om, at nu havde al Arbejdsløshed vær's'go' at ophøre, saa var jo alt saare godt, men saa let gaar det desværre ikke, der maa mere til, og mange forskellige Faktorer spiller ind her, Faktorer, som vel ligger udenfor dette Lovforslags Behandling. Men naar vi skal lovgive paa dette Omraade, maa vi ikke des mindre tage disse Faktorer mulige Indtræden i Betragtning, idet man ikke helbreder Patienten alene ved at berøve ham de dulmende Midler.

Vi er altsaa villige til at tiltræde selve Tanken i det foreliggende Lovforslag ud fra de Forudsætninger, jeg alt har omtalt, bl. a. at Loven ikke bliver en blot og bar Omlægning af det offentliges Byrder, hvilket Lovforslaget ikke umiddelbart giver Sikkerhed for. Regeringens Haandfasthed i det foreliggende Lovforslag fortjener utvivlsomt Anerkendelse, og jeg personlig føler mig fuldkommen overbevist om de ærlige Bestræbelser, der ligger bag, men Regeringen bør vide, at Lovforslagets Konsekvenser rækker vidt og forpligter. Vil Konsekvenserne blive taget, er man fra Regeringens Side beredt hertil? Jeg skal saa endelig betone, at jeg nærer en ikke ringe Tvivl om, at

det gaar an, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse saa godt som øjeblikkelig ophæves, men det er jo muligt, at den højtærede Indenrigsminister kan overbevise mig. Der maatte saa i alle Tilfælde utvivlsomt en Afvikling til, en Overgangstid, og hertil vilde jo saa den Kapital, der nu er i Fondens, passende kunne anvendes. Jævnside hermed maatte man saa forvente Fremkomsten af Foranstaltninger, der tilsigtede at tilvejebringe det eneste reelle Middel mod Arbejdsløsheden, der gives: Produktionens Igangsaettelse.

Dahlgaard: Maa jeg, forinden jeg omtaler det foreliggende Lovforslag, blot med to Ord give Udtryk for den Forundring, der efterhaanden næres i store Dele af Befolkningen over, at de særlig vigtige Forhandlinger, der i disse Dage føres her i Rigsdagen, ikke udsendes pr. Radio. Uden at forklejne det Radioprogram, der bydes paa, tør jeg sige, at en overordentlig stor Del af de 200 000 Lyttere her i Landet gerne opgav Dele deraf, naar de i Stedet kunde faa Adgang til at følge de Forhandlinger her i Rigsdagen, hvis Forløb angaar de videste Kredse i Befolkningen. Derfor vil jeg tillade mig at rette en ærbødig Hentilling til det høje Tings Præsidium om at optage til alvorlig Overvejelse snarest at søge en Ordning gennemført, der i hvert Fald medfører, at Forhandlinger om de vigtigste Spørgsmaal herinde udsendes.

Naar man gennemlæser det foreliggende Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, staar det straks klart for en, at Formaalet ikke blot er at gennemføre Bepærelser, men at der tillige paa afgørende Punkter søges et Brud med de Principper, hvorpaa Arbejdsløshedsforsikringen herhjemme er bygget op, ja, at det endogsaa er saaledes med Hensyn til de Ændringer, der foreslaas angaaende Lovens Afsnit III om Arbejdsløshedsfonden, at de maa være dikteret ud fra Synspunkter, der er stik modsatte de Synspunkter, som for 6 Aar siden fik den højtærede Indenrigsminister til at foreslaa denne Arbejdsløshedsfond oprettet. Det er derfor en given Ting, at det Standpunkt, man maa indtage overfor det foreliggende Lovforslag, ikke blot maa have sit Udspring i finansielle Synspunkter, men tillige maa præges af den principielle Opfattelse, man har af selve Grundlaget for den nugældende Arbejdsløshedslovgivning.

Jeg skal gennemgaa Lovforslagets 4 Afsnit i den Rækkefølge, hvori de kommer. Med Hensyn til Afsnittet om Arbejdsanvis-